

„То е истина, възрази Българскіи посланецъ, гдѣ
 „то вые казвате, че ные просихме отъ Римска-та църква
 „свещенници, които добыхме и до сега ги имаме, но не
 „е ли по-добръ сега като има тука и представители отъ
 „други-тѣ патриарси съсъ тѣхъ да поговорите: на коя
 „църква е по-законно да принадлежимъ ные: на Рим-
 „ска-та или на Константинополска-та.“ — Римски-тѣ
 представители не сѣ давали ни за рѣчь да ся разглежда
 този въпросъ на съборъ-тѣ. Но Источни-тѣ отци безъ
 да слушѣтъ тѣхний протестъ, обрѣнахъ се къмъ Блъ-
 гарски-тѣ посланци съ тѣзи думи: „*Когащо вые поко-*
 „*рихше шази земля (terram illam, Българска-та сирѣчь)*
 „*кому ша принадлежеше и какви свещенници шамъ за-*
 „*варихше Гръцки или Лашински?* Петръ отговаря:“ ные
 това свое отечество (patriam illam) добыхме съ орѣ-
 жіе-то си отъ Гръци-тѣ, и заварихме въ неѣ не Ла-
 тински, но Гръцки свещенници. — „А когато е тѣй,
 отсѣкохъ Вѣсточни-тѣ отци,“ то е ясно, че тази страна
 е была и трѣбва да бѣде подчинена на Константинопол-
 ски патриархъ. — (Si sacerdotes grecos ibi reperistis,
 manifestum est, quia ex ordinatione Constantinopoleos illa
 patria fuit). —

Римски-тѣ представители при това рѣшеніе много
 глѣчахъ (clamantes dixerunt), нъ работа-та се свърши.
 Борисъ се отметна отъ Римска-та църква и се прилѣпи
 пакъ къмъ Константинополска-та, която побръза да
 испълни негови-тѣ желанія, да не бы той да има поводъ
 да се обръща пакъ къмъ Римъ. — Патриархъ Игнатіи
 постави на Българе-тѣ архіепископъ, който освѣнь гдѣто
 е признавалъ вселенскіи патриархъ за свой духовенъ на-
 чалникъ, во всичко друго е былъ почти самостоятеленъ
 управитель на Българска-та църква по всичко-то Блъ-
 гарско царство. — Въ Константинополь него го сѣ счи-
 тали второ лице слѣдъ патриархъ-тѣ, и кога-то му се е